

[Valdemar Sørensen.]

ladelse til. Jeg har peget paa det ganske urimelige i, at Folk, der faar Opholdstilladelse her i Landet og har Raad til at leve af deres Midler, kan nyde Fordel af den danske Emigrantlovgivnings Begunstigelser, medens den Mand, der ikke har det daglige Brød, men skal tjene til det, er ilde stillet. Jeg er altsaa aldeles uenig med det ærede Medlem Hr. Priemes Tendens i saa Henseende. I Modsetning til det ærede Medlem ser jeg paa Organisationernes Arbejde i denne Sag med den største Mistillid. Jeg har Gang efter Gang set Organisationsindstillinger om Nægtelse af Arbejdstilladelse, der paa mig har virket oprørende, og jeg beder den højtærede Justitsminister være meget reserveret over for det ærede Medlems Anmodning om altid at rette sig efter Organisationernes Indstillinger. Gør man det, kommer man menneskelige Rettigheder og i øvrigt alle de paagældendes Forhold under deres Eksil i den Grad paa tværs, at jeg synes, danske Borgere skulde afholde sig derfra.

Jeg anbefaler Lovforslagets Vedtagelse. Vi for vort Vedkommende nærer intet Ønske om Udvalgsbehandling.

Th. M. Andersen: Fra mit Partis Side er der sidste Aar gentagne Gange fremsat Krav om, at den nugældende Lov om Tilsyn med fremmede og rejsende tages op til skarp Revision, saaledes at Loven der, som ogsaa bemærket af den højtærede Justitsminister, stammer fra 1875, bringes i Overensstemmelse med Forholdene af i Dag, ligesom vi ofte har paavist, at Loven fra Justitsministeriets og Rigspolitiets Side praktiseres med alt for stor Lemfældighed og ofte ud fra Hensyn, der ikke er i Overensstemmelse med Lovens Motiver og Hensigt. Jeg kan i denne Forbindelse bl. a. henvise til det uheldige Forhold, der blev afsløret under den sidste Justitsministers Injuriesag i Kolding mod Frits Clausen, hvor det klart blev dokumenteret, at berygtede kommunistiske Provokatorer i Strid med Lovens Grundsætning havde faaet Indrejsetilladelse her til Landet. Den Lemfældighed, Myndighederne gennemgaaende har vist over for Emigranter med Hensyn til Opholds- og Arbejdstilladelse, er, naar man tager den store Arbejdsløshed i Betragtning, oprørende. Det er meningsløst, at man f. Eks. giver en emigreret Arkitekt Opholdstilladelse her i Landet forholdsvis kort Tid efter hans Indrejse, hvilken Tilladelse den paagældende misbruger til at modarbejde sine danske Kolleger, der er bundet af kol-

legiale Organisationshensyn. Det er meningsløst, at man giver en Emigrant, der hverken taler eller skriver Dansk, Arbejdstilladelse efter faa Maaneders Forløb og lader den paagældende gennem danske underbudte Repræsentanter oparbejde en betydelig Grossistvirksomhed, og naar dette er sket, smider han Repræsentanterne paa Gaden.

Saadan kunde jeg blive ved med at nævne Eksempler; men det er sikkert overflødig, de ærede Medlemmer af dette høje Ting er sikkert klar over, at Loven ikke helt praktiseres efter sin Hensigt. Jeg ønsker dog gerne at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa den uanstændige Maade, paa hvilken visse Emigranter skaffer sig Adgang her til Landet, nemlig gennem de saakaldte Emigrantægteskaber, hvor unge Danskere for en betydelig Sum lader sig købe til at indgaa Ægteskab med for det meste kvindelige jødiske Emigranter. Denne Trafik, der praktiseres gennem Kontorer og Organisationer her i Byen, maa Myndighederne bremse.

Som jeg sagde i min Indledning, finder jeg hele Loven antikveret, men da de politiske Forhold i Landet i Dag er, som de er, og da den foreslaaede Ændring dog betyder en Skærpelse, stemmer mit Parti for Loven; men jeg ønsker at bebude, at der fra mit Parti vil fremkomme Forslag til en ny Lov, der reviderer den gamle Lov, saa vi i Fremtiden kan blive fri for, at Emigranter tager Brødet ud af Munden paa Landets egne Børn, og saa vi kan undgaa en race-mæssig Forringelse af Folket.

Justitsministeren (Unmack Larsen): Jeg takker for den meget velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra alle Sider. Det, man er uenig om, er dette, hvorledes Loven skal administreres, men derom, er man, saa vidt jeg kan forstaa, ogsaa i meget høj Grad uenig, idet nogle ønsker, at den skal administreres mildt, og andre, at den skal administreres i skærpente Retning.

Mit Indtryk i den Tid, jeg har beskæftiget mig med disse Forhold, er nærmest det, at Loven administreres meget skarpt, at der bogstavelig talt ikke kommer nogen Emigrant ind i Danmark i Dag, uden at der paavises ganske særlige Grunde, selvfølgelig en Følge af Krigen, der har medført betydelige Ændringer i skærpente Retning paa disse Omraader. Det ligger vel ogsaa i Sagens Natur, at Danmark i Dag, ikke mindst af Hensyn til Landets Sikkerhed, maa være overordentlig forsigtig med, hvilke udenlandske Personer der faar Adgang til